

หน่วยงานที่ออกหนังสือ	คณะกรรมการการแรงงาน
เลขที่หนังสือ	หนังสือเลขที่ เหลลา-จ้อ-ก่วน-จ้อ-ต้-0970018907
วันที่ออกหนังสือ	ลงวันที่ 8 กันยายน 2008
สาระสำคัญ	ตามบทบัญญัติข้อ 43 แห่งระเบียบการอนุญาตและการบริหารจัดการชาวต่างชาติสำหรับนายจ้างและมาตรา 57 , 67 และ 72 แห่งกฎหมายการจ้างงาน แบบเงินเดือนและแบบคำนวณค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่แนบท้ายหนังสือรับรองค่าใช้จ่ายและค่าจ้างของแรงงานต่างชาติของแรงงานต่างชาติที่เดินทางมาทำงานในไต้หวันไม่ใช่เอกสารแนบท้ายของหนังสือรับรองค่าใช้จ่ายและค่าจ้างของแรงงานต่างชาติ และไม่ใช่เอกสารแนบท้ายของหนังสือรายงานเข้าไต้หวันสำหรับนายจ้างเช่นกัน

เนื้อหาทั้งหมด 1. ตามบทบัญญัติข้อ 43 แห่งระเบียบการอนุญาตและการบริหารจัดการชาวต่างชาติสำหรับนายจ้าง (ต่อไปเรียกระเบียบนี้) สรุปได้ดังนี้ เมื่อนายจ้างจ่ายค่าจ้างให้กับชาวต่างชาติตามสัญญาจ้างแรงงานจะต้องแนบบแบบค่าจ้างที่พิมพ์เป็นภาษาจีนและภาษาแม่ของชาวต่างชาติ มอบให้ชาวต่างชาติเก็บไว้และนายจ้างเก็บเอง 1 ชุด นอกจากนี้แบบค่าจ้างจะต้องบันทึกค่าจ้างที่ได้รับจริง รายการคำนวณค่าจ้าง ยอดรวมค่าจ้าง วิธีการจ่ายค่าจ้าง รายการและจำนวนเบี้ยประกันสุขภาพแห่งชาติ เบี้ย

ประกันแรงงาน ภาษีเงินได้หรือค่าอาหารและค่าที่พัก นอกจากนี้นายจ้างจะต้องจ่ายค่าจ้างเป็นเงินสดเต็มตามจำนวนแก่แรงงานต่างชาติ ยกเว้นรายการและจำนวนเงินที่เขารับผิดชอบ แต่หากการจ่ายค่าจ้างด้วยวิธีอื่น นายจ้างจะต้องจัดทำเอกสารที่เกี่ยวข้องให้กับชาวต่างชาติก็บไว้และนายจ้างเก็บ 1 ชุด กรณีนายจ้างไม่ได้จ่ายเต็มตามจำนวน เจ้าพนักงานอาจสั่งให้นายจ้างตามกำหนดเวลา นอกจากนี้ตามหนังสือของคณะกรรมการนี้เลขที่ เหลา-จ้อ-กวน-จ้อ-ตี้-0970504938 ลงวันที่ 7 มีนาคม 2008 สรุปได้ได้ดังนี้ <...3. นอกจากนี้คณะกรรมการนี้ได้มีคำสั่งเพิ่มเติมตามหนังสือเลขที่ เหลา-จ้อ-กวน-จ้อ-ตี้-0970504555 ลงวันที่ 4 มีนาคม 2008 สำหรับบทบัญญัติวรรค 4 ข้อ 43 แห่งระเบียบนี้ 《รายการและจำนวนเงินที่ชาวต่างชาติรับผิดชอบ》 นอกจากนี้หมายถึงเบี้ยประกันสุขภาพแห่งชาติ เบี้ยประกันแรงงาน ภาษีเงินได้หรือค่าอาหารและค่าที่พักตามบทบัญญัติวรรค 1 ข้อ 43 แห่งระเบียบนี้แล้ว ยังรวมถึงเงินกองทุนสวัสดิการพนักงาน จำนวนเงินที่สั่งอาหยัดโดยหน่วยงานบังคับคดีของศาลหรือสภการบริหาร หรือรายการหรือจำนวนเงินที่สั่งหักเงินโดยกฎหมายอื่น ซึ่งได้มีการแยกออกจากเงื่อนไขบทบัญญัติวรรค 2 ของมาตรา 22 แห่งกฎหมายมาตรฐานแรงงานเรียบร้อยแล้ว นายจ้างสามารถหักค่าจ้างของชาวต่างชาติตามที่นายจ้างและลูกจ้างได้ตกลงร่วมกัน>

2. แบบเงินเดือนและแบบคำนวณค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่แนบท้าย < หนังสือรับรอง

ค่าใช้จ่ายและค่าจ้างของแรงงานต่างชาติของแรงงานต่างชาติ>(ต่อไปเรียกหนังสือ

รับรองค่าจ้าง) ที่เดินทางมาทำงานในไต้หวันไม่ใช่เอกสารแนบท้ายของหนังสือรับรอง

ค่าใช้จ่ายและค่าจ้างของแรงงานต่างชาติ และไม่ใช่เอกสารแนบท้ายของหนังสือ รายงานเข้าได้หัวสำหรับนายจ้าง นอกจากนี้ ค่าใช้จ่ายที่ต้องจ่ายโดยชาวต่างชาติที่ ระบุไว้ในแบบคำนวณได้รวมถึงรายการหักที่ไม่ได้ระบุไว้ในวรรค 1 ของมาตรา 43 ของ ระเบียบนี้ เช่นค่าบริการเอเยนต์ได้หัว ค่าดำเนินการเงินผ่อนธนาคาร เงินกู้ธนาคาร และเงินค้ำประกันเป็นต้น แต่ตามบทบัญญัติวรรค 4 ของมาตรา 43 แห่งระเบียบนี้ได้ ระบุเวลานายจ้างจ่ายค่าจ้างสามารถหักล่วงหน้าได้เพียง <รายการและจำนวนเงินที่ ชาวต่างชาติรับผิดชอบ> ซึ่งได้ยกเว้นโดยชัดแจ้งว่านายจ้างอาจหักค่าจ้างของ ชาวต่างชาติตามข้อตกลงระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง ดังนั้นนายจ้างจึงยังไม่ได้รับ อนุญาตให้รายงานเจ้าพนักงานท้องถิ่นด้วยแบบคำนวณอันเก่า กล่าวคือใช้เป็น หลักฐานในการหักและโอนค่าใช้จ่ายตามรายการข้างต้น หากมีการฝ่าฝืนนายจ้าง นอกจากถูกลงโทษปรับ 60,000 เหรียญได้หัวแต่ไม่เกิน 300,000 เหรียญได้หัว ตามบทบัญญัติข้อ 9 ของมาตรา 57, วรรค 1 ของมาตรา 67 และข้อ 2 ของมาตรา 72 แห่งกฎหมายการจ้างงานแล้ว ใบอนุญาตรับสมัครงานและใบอนุญาตทำงานจะถูกเพิก ถอนบางส่วนหรือทั้งหมดอีกด้วย

3. สำหรับเวลาเจ้าพนักงานท้องถิ่นรับเรื่องรายงานเข้าประเทศของนายจ้างซึ่ง

นายจ้างจะต้องแนบใบรับรองค่าจ้างที่ผ่านการรับรองจากหน่วยงานรับผิดชอบใน ต่างประเทศ รายการค่าใช้จ่ายที่ต้องจ่ายโดยชาวต่างชาติ ตามที่ระบุไว้ใน <แบบ คำนวน> ที่แนบมาตามหลังไม่ตรงกับรายการตามวรรค 4 ข้อ 43 ของระเบียบนี้ แต่ถ้า ไม่ขัดกับรายละเอียดใบรับรองค่าจ้าง และนายจ้างได้จ่ายเงินทั้งหมดแก่ชาวต่างชาติ

โดยไม่ได้ใช้เป็นหลักฐานในการหักและโอนค่าใช้จ่ายตามรายการดังกล่าว ให้ถือว่า
ไม่ได้ฝ่าฝืนบทบัญญัติข้อ 43 ของระเบียบนี้ ดังนั้นเจ้าพนักงานท้องถิ่นยังคงรับเรื่อง
รายงานเข้าประเทศของนายจ้าง ไม่ต้องแจ้งให้นายจ้างปรับปรุงแก้ไขใด ๆ อีก